

A Karácsony Szelleme

563 évvel a Megtisztulás után

Bialkó László Gergő

Ha ezeket a sorokat olvasod, az azt jelenti, hogy az inkvizíció ismét lecsapott, és segítségre van szükségem. Nem tudom, mi vár rám, de bármi is legyen, az embereknek joguk van megismerni az igazságot, melyet immár 563 esztendeje titkolnak előtűk. Lesznek, akik nem hisznek majd nekem, s továbbra is a Tizenhármakat imádják, de biztos vagyok benne, hogy sokan vannak olyanok, akikben él már a gyanú: a Megtisztulás előtti kultúra valójában egy virágzó társadalom képét mutatja, melynek összetartó ereje a szeretet és az együttérzés volt.

Legutóbbi küldetésünk során találtunk pár tiltott ereklyét, köztük jó néhány könyvet is. Mint bizonyára tudod, a könyvek nem egyszerű kincsek, hanem minden szakrális jelenség megtestesülései. Sajnos 563 évvel ezelőtt, a Megtisztulásnak hazudott világégés során, mint annyi minden, a könyvek nagy része is megsemmisült, ami pedig maradt, az szinte használhatatlan. (Pedig ha csak mint tárgyként tekintünk rájuk, már akkor is sokkal praktikusabbak a mi tekerceinknél...)

Bár a most talált ereklyék sincsenek jó állapotban, akadnak azért olyan részek, melyeket érdemes tanulmányozni. Egyelőre nem tudjuk, hogy pontosan miről szólnak, több szerzetesünk is dolgozik a fordításon, de nem egyszerű: a nyelv, amin írták, nagyon hasonló a mienkhez, mégis érthetetlen. Annyi azonban bizonyos, hogy az idők kezdete előtről üzennek az Ősök, akik – eddigi leleteink szerint – minden évben ilyenkor mágikus kapukat nyitottak az Égi Országokba, hogy megidézzék a Karácsony Szellemét. Nem tudjuk, hogy ez az entitás hogy nézhetett ki, de az biztos, hogy nagyobb hatalma volt még a Tizenhármaknál is. Az emberek világító fákat állítottak tiszteletére, gyümölcsöt és csemegét áldoztak neki, valamint ellátták olyan tárgyakkal, melyeket kifejezetten erre az alkalomra tartogattak. A családok egybegyűltek, közösen énekeltek és nagy lakomát csaptak. Ilyet pedig az átkozottak nem csinálnak.

Mert bármennyire is szeretnék elhítenni a Tizenhármak, az Ősök nem voltak átkozottak. Virágzó kultúrában éltek, s bár valószínűleg tényleg a Fém Kora volt az övék, nem a gépek uralták őket, hanem ők a gépeket. Igaz, nagyon sok dolog nem tiszta még velük kapcsolatban: nem tudjuk például, hogy az Égi Országoknak mi köze van ahhoz a kiválasztott kisgyermekhez, akiről a történeteket szólnak. Az is feltételezhető, hogy fordítói szerzeteseink is tévednek, hiszen a legendákban az szerepel, hogy ez a gyermek szűztől született, ami pedig nyilvánvalóan lehetetlen.

Amit viszont biztosan tudunk, hogy akkoriban a szarvasok még repültek, az elsőszámú mágusra pedig úgy hivatkoztak: Mikulás. Nem is találhattak volna nagyobb varázslót nála, már megjelenése is tekintélyt parancsoló volt: vérvörös ruhában fogta igára repülő

szarvasait, hosszú sapkája és ősz szakála láttán mentem álomba menekültek az egyszerű népek. A krónikák szerint nem volt ildomos felbosszantani, ha ugyanis nem a kedve szerint jártak el, virgácsnak nevezett átokfát hagyott a cipőkben, melyekkel jelezte: sanyarú év vár a viselőjére.

A feltárt leletek tehát arra engednek következtetni, hogy a Fém Kora korántsem csak a gépek uralmáról szólt, a mágia legalább annyira jelen volt az Ősök életében, mint amennyire jelen van a miénkben. Ha azonban kiderülne az igazság, ha mindenki megtudná, hogy az Ősöknek is volt lelkük, s nem csak az átkozott gépek megalkotói voltak, de szárnyas, égi embereket is megidéztek, az a Tizenhármak uralmának végét jelentené.

Mivel a megtisztulás előtti kor kutatása tilos, így én is veszélyben vagyok. Ha ezeket a sorokat olvasod, valószínűleg az inkvizíció már elkapott. De az igazságot már nem titkolhatják sokáig. Egyre többen vagyunk, mi, könyvtárosok, akik arra tettük fel az életünket, hogy mindent megőrizzünk, amit a Megtisztulás előttről találunk. Tudjuk, hogy a Tizenhármak uralma hamis, s közel járunk hozzá, hogy újra megidézzük a Karácsony Szellemét...